

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ '21

ΠΡΟΣΩΠΑ : *Ιστορία , Ελλάδα , Τούρκος, Ραγιάς, Ελπίδα , Επανάσταση , Δόξα , Ελευθερία*

ΙΣΤΟΡΙΑ :

Ήτανε Τρίτη θλιβερή ,
πριν τετρακόσια χρόνια,
που πάτησαν οι Οθωμανοί
τα Μαρμαρένια Αλώνια.

Την πύλη, τους ανοίξανε,
-είκοσι εννιά του Μάη-
τη μαύρη , την Κερκόπορτα
κι η άπαρτη Πόλη πάει.

Το Κωνσταντίνο σκότωσαν,
το μέγα βασιλιά
και του δικέφαλου αετού,
κόψανε τα φτερά.

Από τη μέρα την κακή,
κείνη την αποφράδα,
πέρασαν χρόνοι σκοτεινοί,
για την καημένη Ελλάδα.

ΕΛΛΑΔΑ :

Τι συμφορά και τι κακό,
με βρήκε την καημένη,
με έχουνε οι άπιστοι,
με άλυσσο , δεμένη.

Εγώ που πάντα άντεχα,
που πρότασσα τα στήθη.
Πόσες φορές π' απέκρουσα,
τα περσικά τα στίφη;

Ρωμαίοι κι αν με πάτησαν,
σκλάβωσαν το λαό μου,
-αγροίκοι- τους κατέκτησα,
με τον πολιτισμό μου.

Θεέ μου δως μου δύναμη
κι υπομονή μεγάλη,
να δω το δόλια μου παιδιά,
ελεύθερα και πάλι.

ΤΟΥΡΚΟΣ :

Σκύψε ορέ άπιστε ραγιά
στο χώμα να 'ναι η μούρη.
Στη δούλεψη μου μια ζωή,
θα είσαι ορέ γκιαούρη.

Φόρους θα δίνεις ,θες δε θες,
χαράτσι και δεκάτη.
Σουλτάνος θα σε κυβερνά ,
το μέγα το παλάτι.

Πασάδες και βεζίρηδες
αφεντικά θα έχεις.
Χωράφια ,σπίτια κι εκκλησιές,
εσύ δε θα κατέχεις.

Όσα παιδιά έχεις γερά ,
πρόσφατα γεννημένα,
θα κάνω παιδομάζωμα
να πολεμούν για μένα .

ΡΑΓΙΑΣ :

Είμαι ο δύστυχος ραγιάς
και σκύβω το κεφάλι,
μεγάλη κάνω υπομονή,
ώσπου να φέξει πάλι .

Μέσα στη μαύρη μου καρδιά ,
λαχτάρα έχω καθάρια,
να αποσώσει ο γούμενος,
του Μπαλουκλιού τα ψάρια.

Μαρμαρωμένε βασιλιά ,
μέσα μου καίει ο πόθος,
να ξαναπιάσεις το σπαθί,
να ξαλαφρώσει ο τόπος.

ΕΛΠΙΔΑ :

Τον πόθο για τη λευτεριά
πολλές δεκαετίες ,
τρέφαν , κρατούσαν ζωντανό,
τραγούδια κι ιστορίες .

Τον υποδαύλιζε ο παπάς ,
μες στο κρυφό σχολειό
να μην ξεχάσει ο ραγιάς,
προγόνους και Θεό.

Τρέχαν τα ελληνόπουλα,
στις εκκλησιές τα βράδια
και το ευαγγέλιο φώτιζε
του γένους τα σκοτάδια.

Όμως το υπόγραψε ο Θεός,
δάκρυσε η Παναγία ,
ιερό αγώνα κίνησε,
η Φιλική Εταιρία.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ :

Ξύπνα , καημένε μου ραγιά
εδώ και μη παρέκει
άσε κοπάδια και σφαχτά ,
και πιάσε το τουφέκι.

Σήκω υπόδουλε ραγιά,
η ώρα έχει σημάνει,
το γιαταγάνι άδραξε
και άσε το δρεπάνι

Στην Αγια-Λαύρα ο δέσποτας
σήκωσε μπαϊράκι.
Τούρκος μη μείνει στο Μοριά,
ούτε των άπιστων κονάκι.

Έβγα σε κάμπους και βουνά,
αρματολός και κλέφτης.
Ελεύθερος κάλλιο να ζεις
αλλιώς νεκρός να πέφτεις.

ΔΟΞΑ :

Έγιναν μάχες φονικές ,
κορμιά νεκρά από ζωή.
Αμέτρητες καταστροφές,
το αίμα πότισε τη γη.

Μα ο αγώνας ο ιερός
και των ηρώων η θυσία,
σε νίκη οδήγησε λαμπρή
και χάρισε ελευθερία.

Το μήνυμα του λυτρωμού,
στους Έλληνες εγώ το φέρω.
Με ένα στεφάνι από μυρτιά
δόξα στους ήρωες προσφέρω.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ :

Απ' τα κόκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά,
ξεπετάχτηκα αντρειωμένη ,
η ζωοδότρα λευτεριά .

Την Ελλάδα την καμένη ,
την ανάστησα ξανά,
μοίρασα χαρά κι ελπίδα
πάνω σε πόλεις και χωριά.